

TAVASZ ÉRKEZÉSE.

Aranyos kéz félretolta
A zimánkós felleget:
„Északabbra, tubicám,
Itt már senki se kíván,
Várjuk a fényt, meleget!...”

Olvadoznak a jégcsapok,
Sírva zúgnak a szelek.
Diadalmas hintaján,
Dinom-dánom muzsikán
Érkezik a kikelet.

Szöcske, tücsök, cincérbanda
Hegedül mind a hamis.
Kocsit vontat két csiga:
Két nagyszarvú paripa...
Gólya néni a kocsis.

Tarka nép ül a hintóban:
Pulykák, páva, tyúkanyó,
Jó tüdejű zenészek!...
Gazdára vár a fészek,
S kakuk nézi: „Kiadó?”

Hintó mellett díszkíséret:
Béka urak, brekeke!...
Dalol, nevet a világ,
Fákon, földön a virág:
A tavasz friss gyermeke.

A MI KERTÜNK.

A mi kertünk
Tele van virággal,
Özvegy rozmaringgal, pártás rezedával,
Pünkösdi rózsákkal.

Kőkerítés
Nem divat minálunk,
Kevély kőfalon át a szomszéd se látná
Orgonavirágunk.

A csalogány
Kertünk őslakója,
Házbérét arannyal: csengő édes dallal
Naponként lerója.

Dalmondását
Valaki élvezi,
Ki a virágokkal (néha könnyekkel is)
De meg-megöntözi!

Gondos kezét
Mindenek megérik:
Mosolygó rózsafák, boldog liliomok,
S madarak dícsérik.

A mi kertünk:
Édesanyám lelke,
Példás szelídsége, tűrő szeretete
Virágzik fel benne.